

foreningskontingent under Behandling, og jeg har saa meget mere Grund til at tænke mig denne Mulighed, som der i Lovforslaget er en Bestemmelse om, at de Penge, der bruges til at tilvejebringe og sikre Indtægten, bør være skattefri, dem har man Lov til at trække fra; og jeg synes, den højtærede Finansminister har særlig Grund til at støtte enhver Bestræbelse, ogsaa naar det er Kontingenter, der er Tale om, for at sikre Indtægterne og navnlig for at bevare dem. Indenfor Socialdemokratiet har vi jo altid ønsket, at Arbejderne skulde anvende nogle af deres Penge paa denne Maade til at bevare, ja, forhøje deres Indtægter. Vi har en Gang haft Medhold hos Venstre deri. Jeg erindrer, fra jeg var ganske ungt Menneske i 1885, da vi førte den store Kamp i Maskinfaget under den store Lockout, at Landmændene sendte Varer, Penge og andre Ting ind til de lockoutede Smede. Men nu er det ikke alene Arbejdsgiverne, der angriber Arbejdernes Løn. Den højtærede Finansminister har, set fra et Finansminister-Synspunkt, været saa uheldig at faa et Par Ministre, som deltager i Kampen for at nedsætte Lønningerne; jeg tænker her nærmest paa den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Landbrugsminister. Men paa den anden Side maa det vel være Finansministerens Ønske at bevare Skatteevnen saa godt som muligt, og derfor kunde jeg tænke mig, at Ministeren i sine Overvejelser, navnlig under de nuværende Forhold, var kommet ind paa den Tanke at hjælpe Arbejderne til at have Raad til at betale deres Fagforeningskontingent for derved at kunne værgе sig mod de Angreb paa deres Lønninger og derigennem paa deres Skatteevne, som de for Tiden er Genstand for.

Der er en enkelt Bestemmelse, som jeg gerne vil sige et Par Ord om, den vedrører de Kvinder, som bliver Enker. Saa vidt jeg forstaar Bestemmelsen, vil det i Fremtiden blive saaledes, at en Hustru, der bliver Enke, skal svare Skat af Mandens hele Indkomst, men at der kan gives Tilfælde, hvor hun kan faa Nedsættelse i Skatten. I den Kommune, hvor jeg har den Ære at være med til at ligne Skatten, havde vi et Tilfælde, hvor en meget rig Mand med en meget stor Indkomst døde. Vi mente da, at i et saadant Tilfælde burde den paagældende Enke betale Skat af hele Mandens Indkomst, og vi mente det saa meget mere, som der ikke var nogen som helst Grund

til at tro, at hendes Indkomst vilde blive mindre i det følgende Aar. Ikke desto mindre afgjorde Landsoverskatteraadet det saaledes, at denne meget rige Enke kun skulde svare Skat af Halvdelen af den Indkomst, som Manden havde haft. Dette syntes vi var meget uretfærdigt, og jeg er glad ved Bestemmelsen om, at i Fremtiden skal det blive anderledes, og at Ministeren — det er maaske endda Skatteraadet, jeg husker det ikke bestemt — i visse Tilfælde kan give Lempelser, naar Forholdene taler derfor. Jeg begyndte med at sige, at Betingelsen for, at den direkte Skat kunde blive en retfærdig Skat, var, at man lavede Loven saaledes, at den virkede retfærdigt, og jeg har nu nævnt nogle enkelte af de Ting vedrørende selve Skatteskalaen og Fradragene, som jeg mener bør ændres, og som bør tages op til Forhandling i Udvalget.

Jeg skal derefter gaa over til en Side af hele denne Skatteordning, som har den allerstørste Betydning for Afgørelsen af det Spørgsmaal, om det bliver en retfærdig Beskatning; jeg tænker her paa Ligningen af Skatten. Der har jo staaet megen Strid her i dette Ting, om den eller den Samfundsklasse nu virkelig ogsaa betalte Skat af det Beløb, de tjente. Den ærede foregaaende Taler (Boa) var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal og krævede bl. a. Bogføringspligt ogsaa for Landbrugerne for derigennem at sikre sig, at de paagældende virkelig kom til at betale Skat af den Indtægt, de havde, idet det ærede Medlem Hr. Boa gik ud fra, at naar de opgav forkert, var det, fordi de ikke rigtig vidste, hvilken Indtægt de virkelig havde, og det er ogsaa meget muligt.

Maa jeg for øvrigt i Anledning heraf sige, at de samvirkende Sogneraadforeninger har med udmærket Bistand udarbejdet en Regnskabsbog for mindre Landmænd, som de samvirkende Sogneraadforeninger anbefaler Landmændene at benytte. Der har medvirket saa udmærkede Kræfter til Udarbejdelsen af denne Regnskabsbog, baade Landmænd og sagkyndige Medlemmer af Landsoverskatteraadet, at man maa gaa ud fra, at Bogen er lavet paa en overskuelig Maade og paa en saadan Maade, at man ikke behøver at have lært Bogholderi for at benytte den. Jeg benytter Lejligheden til at slaa et lille Slag for, at denne Bog maa blive anvendt i stor Udstrækning. Thi jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Boa har nogenlunde Ret i, at adskillige ved slet ikke, hvad de virkelig tjener.